

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Deres ref: 14/1029-
Vår ref: 2014/212731
Dato: 14.11.2014
Org.nr: 985 399 077

Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Høringssvar - Forslag til endringer i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjon

Vi viser til høring om forslag til endringer i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen.

Innledningsvis vil vi bemerke at vi savner dyrevelferdsorganisasjoner som NOAH-for dyrs rettigheter og Dyrevernalliansen på listen over høringsinstanser, siden forslaget inneholder elementer som berører dyrevelferd. Da vi sendte forslag til innstramminger i dyrevelferdsregelverket for hold av slaktekylling på høring nå i sommer, hadde både NOAH og Dyrevernalliansen innspill som gjaldt konsesjonsgrensene. Disse ble viderefremmet til departementet til orientering i vår oversendelse datert 10. november (deres ref.: 10/475-, vår ref.: 2014/128679).

Mattilsynet vil i sitt høringssvar konsentrere seg om de delene av forslaget vi anser å ligge innenfor vårt forvaltningsområde, det vil si som kan tenkes å påvirke dyrevelferd -eller helse. Dette gjelder de foreslåtte økningene av konsesjonsgrensene for slaktekylling og kalkun, jf. forskriftens § 1 første ledd nr. 1 og 2.

Produksjon av slaktekylling og kalkun skjer i en intensiv driftsform hvor akseptabel velferd for dyra forutsetter høy kompetanse i alle ledd. I en produksjonsform med høy tetthet av høytstående dyr som er avhengig av et mekanisk styrt levested, er det små marginer for feil, og konsekvensene rammer mange individer. Regelverket for hold av slaktekylling er av denne grunn detaljert og stiller store krav til materiell og dyreholder, noe som resulterer i at ikke alle klarer å etterleve det. For slaktekylling er det i forskriften et krav om deltakelse i et dyrevelferdsprogram som innebærer økte krav til kontroll og dokumentasjon, mens dette ikke er tilfellet for kalkun. Det er med andre ord krevende for produsentene i dag å sikre forsvarlig velferd hos inntil 140 000 slaktekyllinger eller 30 000 kalkuner i året. Når den enkelte dyreholder i fremtiden skal ha ansvar for velferden til inntil dobbelt så mange individer som i dag, er det derfor avgjørende at både regelverket, tilsyn med dette og næringens egenkontroll fungerer etter hensikten.

Med dette bakteppet legger vi til grunn for vår uttalelse at gjeldende dyrevelferds- og dyrehelseregulering for hold av slaktekylling består eller styrkes, og at det overholdes. Forslagene til endringer i krav til tråputescore for slaktekyllinger som departementet initierte tidligere i år, ble angitt å være et kompensierende tiltak ved økte konsesjonsgrensener. Selv om økt konsesjonsgrense ikke påvirker gjeldende regelverk for tillatt dyretetthet, vil en større produksjon ha mer å tape på

redusert tetthet som følge av for dårlige dyrevelferdsresultater. Mattilsynet støtter derfor de regelverksendringene departementet har initiert på området.

Når det gjelder kalkun, mener vi det er behov for å styrke eksisterende regelverk på området, spesielt hva angår kontroll med den enkelte produsent. Vi vil komme tilbake til dette i vår respons til det nylig mottatte oppdraget fra departementet (deres ref. 14/1091-).

I dyrevelferdsregelverket for hold av slaktekylling og kalkun er det blant annet krav om at: *«Alle dyr skal sees etter minst to ganger daglig og oftere ved behov. Det må legges særlig vekt på å oppdage tegn som indikerer dårlig velferd eller helse hos dyrene. Automatisk overvåkningsutstyr skal ikke erstatte tilsyn ved personell som er fysisk tilstede hos dyrene»*. I følge høringsbrevet er de foreslåtte nye konsesjonsgrensene beregnet slik at de skal gi grunnlag for full sysselsetting av én person. Dersom effekten av endrede konsesjonsgrenser blir at slaktekylling- og kalkunprodusenter som i dag bruker tid på annet arbeid i tillegg, i fremtiden bruker mer tid på å stelle dyra sine, reduserer dette risikoen for at kravene om tilstrekkelig tilsyn ikke overholdes.

En konsekvens av økte konsesjonsgrenser er ventet å være at noen slaktekyllingprodusenter kan utnytte eksisterende bygningsmasse bedre, enten ved flere innsett per år eller ved å ta i bruk ledig kapasitet ved større innsett. I motsetning til hos slaktekyllingprodusenter er det mange kalkunprodusenter som i dag ikke produserer opp mot konsesjonsgrensen. Dersom høyere konsesjonsgrenser resulterer i at produsenter tar i bruk ledig kapasitet i huset ved å øke dyretettheten opp til tillatt grense, kan dette få negativ betydning for dyrevelferden.

I dag er det vanlig at en slaktekyllingprodusent har om lag seks innsett per år, mens kalkunprodusenter har noe færre. Når muligheten for flere innsett per år er til stede, vil tiden som brukes til klargjøring av huset for neste innsett minimeres. Dersom vask og desinfeksjon ikke gjøres på en tilfredsstillende måte, for eksempel ved at huset ikke får anledning til å tørke godt opp før desinfeksjon eller innsett av dyr, kan dette gi økt risiko for sykdom eller andre velferdsproblemer for dyrene. Det er derfor viktig at næringen sikrer at produsentene har gode rutiner. Om det viser seg nødvendig, bør kravene til vask, desinfeksjon og klargjøring av fjørfehus presiseres i regelverket.

Kompetanse hos dyreholder og lønnsomhet i driften er viktige faktorer som kan bidra til å sikre akseptabel dyrevelferd for produksjonsdyr. De foreslåtte økningene i konsesjonsgrensene og de foreslåtte innstrammingene i kravene til oppnådde dyrevelferdsresultater (tråputescore) for slaktekylling kan sann sett bidra i riktig retning. Samtidig gjør større besetninger det enda viktigere å håndtere risiki forbundet med denne typen intensiv husdyrproduksjon på en god måte, gjennom tilfredsstillende regelverk og kontroll.

Med hilsen

Torunn Knævelsrud
Seksjonssjef dyrevelferd og fiskehelse